

нитѣ — Θυνοί, прочути морски разбойници. Споредъ едно прѣдание праотцитѣ на това племе Θυνός и Βιδυνός били синове на Ὀδρύσης, което лесно може да се обясни не само съ близкото съседство на двѣтѣ племена одриси и тини, но и съ това, че тинитѣ били покорени отъ одризитѣ.

Въ горното течение на рѣка Ергиниясь на единъ отъ нейнитѣ притоци се намиралъ другъ единъ одризки градъ — Druziraga или Driziraga, ала като столица на одризкитѣ царѣ е извѣстенъ градъ Βιζύη, τὸ τῶν Ἀστῶν βασιλείου, arch regum Thraciae, въ областта на аститѣ, които трѣба да сж били единъ отъ главнитѣ клонове на одризкото племе; името на тая тракийска столица се е упазило и до днесъ въ формата Виза.

Племето одриси излиза на историческото поприще едва въ врѣмето на персийскитѣ походи въ Европа; до тогава тракийскитѣ племена не сж били обединени, а живѣли отдѣлно едно отъ друго подъ началството на своитѣ князове, които взаимно се нападали. Походътъ на Дария противъ скититѣ ги събудилъ, да се съединѣтъ, и така въ порѣчието на р. Хебросъ, което образува едно географическо цѣло, одризитѣ, най-голѣмото отъ тракийскитѣ племена, естествено добили върхъ надъ другитѣ тракийски племена; отъ тогава тѣхниятъ князь взелъ да носи титлата Θηράτων βασιλεύς = тракийски царь (Herod. VIII. 137.).

Херодотъ само веднажъ (Herod. IV. 92.) и то почти мимоходомъ споменува тракийското племе одриси, но при все това този най-старъ отъ упазенитѣ грѣцки историци е доживѣлъ да види, какъ това племе разширило властта си върху по-голѣмата частъ отъ Тракия, отъ Егейското море и Пропонтида на югъ до р. Дунавъ на сѣверъ, съ изключение само на крайбрѣжието, гдѣто гърцитѣ отрано основали цѣла верига колонии. При този случай Херодотъ (IV. 80.) споменува първитѣ два царя на голѣмата тракийска държава, Тересъ и Ситамесъ. Тукидидъ (II. 29.) изрично казва, че тѣзи двама царѣ произлизали отъ династията на одризитѣ, и че Тересъ I. (Τήρης) е основателъ на голѣмата Одриска държава. Кога е станжло това, не се знае положително, но понеже още въ врѣмето на Ксерксовия походъ противъ Гърция нигдѣ не се говори за една по-голѣма тракийска държава, то трѣба да се прѣдполага, че тя била основана слѣдъ 480. год. прѣди Христа.

Нѣма съмнѣние, че Тересъ само съ силата на оржжието и слѣдъ дълги войни е успѣлъ да спечели такава властъ, щото да може да се нарече Θηράτων βασιλεύς = тракийски царь. Тересъ устремилъ усилията си главно, да разпространи владѣннията си до самитѣ крайбрѣжия на Егейско и Черно море, на които отрано били се заселили гърцитѣ и завземали всички годни пристанища, въ което ги улеснила и разпокъсаността и несъгласието на тракийскитѣ племена. Ксенофонтъ (Anabasis VII. 2.22.) описва единъ походъ на Тереса противъ споменжтото по-горѣ племе на тинитѣ, живущи между Пропонтида и Понтосъ Евксинось. Веднажъ, когато дошелъ Тересъ въ тѣхната земя съ голѣма